

PENTECOSTA: Al Sinaí, en la resplendor dels llamps, Déu conclou una aliança amb el seu Poble. A Pentecostès, en el vent i el foc, renova la seva aliança. Per a la comunitat cristiana, depositària del seu Esperit, se'ns dóna Jesús ressuscitat, penyora de salvació per tots els homes de totes les llengües i de tota raça.

PER APROFUNDIR primera lectura: Fets 2, 1-11

Cinquanta dies després de Pasqua, Israel celebra el do de la Llei. Es recorda com a Exode 19, el Senyor es manifestà al Sinaí en la tempesta: *La muntanya del Sinaí fumejava tota ella, perquè el Senyor hi havia baixat enmig del foc. El fum anava pujant com el d'un forn i tota la muntanya*

s'estremia. 19 El toc del corn es va posar a retrunyir més fort. Moisès parlava i Déu li responia amb la veu del tro. 19,18 Tota la muntanya Sinaí fumejava, perquè Yavé havia descendit sobre ell en el foc. Pujava el fum com d'un forn, i tota la muntanya retrunyia amb violència. 19,19 El sonar de la trompeta es feia cada cop més fort; Moisès parlava i Déu li responia amb el tro.

Es retroben aquestes imatges de l'Èxode al text d'avui. Si es tenen en compte els comentaris rabínics de l'època, es podria veure molt més profundament. Alguns comentaristes de l'Èxode imaginaven que la veu de Déu es dividia en setanta llengües (tanta com a pobles hi havia aleshores, segons es coneixia a l'època) perquè tots els pobles sentissin i comprenguessin la veu de Déu.

Lluc té dues maneres de parlar de l'Esperit Sant. Aquest és un do de Déu que ve a omplir el cor dels homes: Tots van quedar plens de l'Esperit Sant; també com una força exterior que actua en l'home: començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia d'expressar-se.

L'Esperit Sant fa un do i ell mateix és el do de Déu. Al principi del relat de les temptacions, aquests dos llenguatges hi són associats: Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà. L'Esperit el va conduir pel desert 2 durant quaranta dies.... (Lc 4, 1).

4,1 Jesús, ple d'Esperit Sant, va tornar del Jordà, i era conduït per l'Esperit al desert, (Lc 4, 1).

L'Esperit permet als deixebles de parlar en diverses llengües; seria a açò al que fa referència Pau a la seva carta als Corintis 1 Co 14)? Sembla que no. Els deixebles no entren en trànsit per emetre un llenguatge inarticulat i incompreensible. El que succeeix és el contrari. Diuen coses, parlen, de forma assenyada, comprensibles a tothom. Escoltem el que diu sobre açò S. Agustí: *Els deixebles no parlaven més que una sola llengua. Vingué l'Esperit. Els omplí, i vet aquí que s'expressaren en totes les llengües de pobles que no coneixien i no les havien après. Però tenien per Mestre Aquell que havia baixat. Entrà en ells, els omplí i els féu desbordar.* (Sermó 267). El resultat del do de l'Esperit és una ANTI – BABEL. Déu no baixa per parar un projecte demencial semblant la confusió entre els habitants de la terra i fent-los parlar llengües diverses. Ell permet que cadascú, en la seva pròpia llengua, senti proclamar les grandeses de Déu.

Finalment podem observar que la llista de llengües maternes d'aquests jueus de la diàspora. Aquetes són citades, grosso modo, en direcció est – oest. La direcció de la propagació de la Bona Nova: de l'Orient vers l'Occident. Tothom hi entra: tan el jueu de naixement com el convertit, la gent de les illes i les del desert.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Es podria proclamar aquest gran text fundacional a 3 veus (simbolitzant la diversitat de l'assemblea: nacionalitat, edat...) els lectors hauran ben preparat curosament la lectura.

Lector A remarcarà l'assemblea dels deixebles, la comunitat de l'Església (v. 1 a 4)

Quan va arribar la diada de Pentecosta es trobaven reunits tots junts. **2** De sobte, com si es girés una ventada impetuosa, se sentí del cel una remor que omplí tota la casa on es trobaven asseguts. **3** Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d'ells. **4** Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia d'expressar-se.

El lector B evocarà en els versets 5 a 6a la meravellosa i simbòlica diversitat d'aquells que es reuneixen degut al brogit de l'irrupció de l'Esperit:

5 Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacions que hi ha sota el cel. **6** Quan se sentí aquella remor, la gent s'aplegà i van quedar desconcertats

El lector C expressarà la unitat i diversitat de llengües (v. 6b a 8):

perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. **7** Sorpresos i meravellats, deien:

-¿No són galileus, tots aquests que parlen? **8** Doncs com és que cada un de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna?

Després els lectors B i C alternaran en l'enumeració dels pobles o països

B: Parts;

C: Medes i Elamites

B: habitants de Mesopotàmia, etc...

Tots dos junts diran: els sentim proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu.

SOBRE EL SALM 103

Beneeix el Senyor, ànima meva: el salm 103 repeteix el verset del salm 102 que cantava el Déu de l'aliança. Aquí la lloança s'adreça al Déu de la creació: que en són de grans les vostres obres!

El salm fa al·lusió a l'alè diví animant el primer humà. Però no fa un pas cap al passat. Canta l'actuació actual de Déu, el seu sosteniment de la creació. Tot l'univers siu baix la seva mirada i sota la seva acció benefactora. Es pot veure igualment en el salm una al·lusió a la visió dels ossos ressecs d'Ezequiel 37: vine dels quatre vents, esperit. Bufa, alena, sobre aquests morts, i que visquin! (cit de memòria; comprovau-ho).

PER APROFUNDIR LA SEGONA LECTURA: Galates 5, 16-25

Atenció al contrasentit. Pau no predica contra els pecats de la carn, en el sentit actual d'aquesta expressió. No oposa l'ànima al cos. Aquesta distinció no era pertinen per un jueu. Per CARN, Pau entén el ser humà en la seva totalitat (cos i ànima), considerat en la seva fragilitat i lliurat a si mateix. La paraula ESPERIT per ell significa el ser humà que es deixa guiar per Déu. Deixant-nos guiar `per l'Esperit, nosaltres ja no som més sers carnals, sinó ser espirituals.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector s'haurà fixat vé en distingir-les en la seva proclamació :

- l'íncis inicial amb el títol dels destinataris: Germans... i l'afirmació de Pau: *Ara, doncs, jo us dic: comporteu-vos d'acord amb l'Esperit.*
- Els dos paràgrafs construïts de manera simètrica:

Les conseqüències dels desigs terrenals són prou clares: relacions il·legítimes, impuresa, llibertinatge, 20 idolatria, bruixeria, enemistats, discòrdies, gelosies, enfuriments, rivalitats, divisions, sectarismes, 21 enveges, borratxeres, orgies i coses semblants. Ja us vaig advertir, i us adverteixo encara, que els qui obren així no posseiran en herència el Regne de Déu.

18 Però si us deixeu guiar per l'Esperit no esteu sota la Llei. 19 22 En canvi, els fruits de l'Esperit són: amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, 23 dolcesa i domini d'un mateix. La Llei no és contrària a res d'això. 24 Els qui són de Jesucrist han clavats a la creu totes les passions i tots els desigs terrenals.

La conclusió, precedida per un curt silenci: *Si vivim gràcies a l'Esperit, comportem-nos d'acord amb l'Esperit!*

PER APROFUNDIR L'EVANGELI: Joan 15, 26-27; 16, 12-15

L'evangeli d'aquest diumenge ens proposa dos fragments del discurs d'adéu de Jesús, consagrats al PARÀCLIT. Sant Joan és l'únic en emprar aquest terme que pot tenir diversos significats, És ben traduït aquí com el DEFENSOR. El context és judicial. Jesús anuncia que els deixebles no són diferents que el seu Mestre; seran atacats per les forces del mal, com ell mateix ho ha estat: Si el món us odia, sapiguen que primer m'ha odiat a mi. Citant el salm 69: m'han odiat perquè sí (sense raó), anuncia la vinguda d'un defensor. Vingut des del Pare, aquets donarà testimoni en favor de Jesús als seus deixebles i, aquests n'hauran de donar d'ell davant dels homes.

El seu testimoni serà tant més fort que comprendran el misteri de Jesús. Açò serà el treball i la tasca de l'Esperit de veritat. Els guiarà vers la veritat. Vingut del Pare, no dirà altra cosa que el Fill, però els farà comprendre que el que el Fill ha dit. De moment, abans de la mort, resurrecció i l'exaltació del Fill, els deixebles no poden comprendre en plenitud allò que ell els ha dit. És bo que se'n vagi per poder-los enviar l'Esperit.